

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

51^e jaargang • nr. 100 • VOORJAAR 2025

Komt, heffen wij een lofzang aan:
de Heer is waarlijk opgestaan!
Komt, laten wij niet langer klagen!
De Levensvorst heeft door Zijn kracht
den dood beroofd van Zijne macht:
de laatste vijand ligt verslagen.

Hij, Die voor ons Zijn leven gaf,
rees zegevierend uit het graf,
Hij heeft voor ons de strijd volstreden.
Nu zijn wij met Hem opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan,
dat w' eeuwig in Zijn dienst besteden.

Dat dan geen vrees ons hart beknell',
wij juichen in Immanuël:
Hij kan en zal ons nooit begeven.
Hij is met ons in alle nood,
Hij overwon voor ons de dood,
wij zullen eeuwig met Hem leven!

GEZANG 63, VERZEN 1 T/M 3

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Leerdamdruk BV
Leerdam

ISSN 1568 - 3419

Brandende harten

J.L.M. Straetemans

De hoopvolle boodschap van de engelen, het heuglijke nieuws dat Jezus is opgestaan uit de doden, had de Emmaüsgangers nog niet op een zodanige manier overtuigd dat blijdschap en vreugde hun hart vervulde. Door wat er gebeurd was hadden ze Jeruzalem, met daarin het hart van de Joodse Godsdienst, de tempel van God, verlaten. Ze hadden Jeruzalem bedroefd, teleurgesteld en somber verlaten. De hoop was als het ware vervlogen. Ze waren op weg naar het dorp Emmaüs, ca. 11 km van Jeruzalem en wij lezen wat er plaatsvond: 'En zij spraken samen onder elkander van al deze dingen, die er gebeurd waren. En het geschiedde, terwijl zij samen spraken, en elkander onder-vraagden, dat Jezus Zelf bij hen kwam, en met hen ging. En hun ogen werden gehouden, dat zij Hem niet kenden' (Lc.24:14-16). Jezus zoekt hen op, voegt zich bij hen en gaat mee op weg. Hij kijkt, peilt de harten en begint met een vraag: 'Wat redenen zijn dit, die gij, wandelende, onder elkander verhandelt, en waarom ziet gij droevig' (vs.17). Zij bleven met een bedroefd uiterlijk staan en hun antwoord lezen wij aansluitend in Lucas 24:18-24. Zij spreken tot Jezus over de hoop waarin zij leefden: '... dat Hij het

was, die Israël verlossen zou' (vs.21). Hoop, de (persoonlijke) geloofsverwachting wordt gesymboliseerd door een anker lezen wij in Hebreeën 6:19. Hoop is de verwachting van iets goeds, de verwachting van een blijde uitkomst. Maar hoop is ook vast vertrouwen, zekerheid, de grond van de hoop is geloofsvertrouwen. Wij leefden in de hoop betekent met vreugde en vol vertrouwen wachten op het heil. Jezus spreekt vervolgens: wat bent u toch onverstandig en traag van begrip als het gaat om het geloof in alles wat de profeten hebben gezegd. Moest de Messias niet zo lijden en dan zijn heerlijkheid binnengaan (Lc.24:25-26)? Christus leert enkel en alleen vanuit de Heilige Schrift. Zo is geschreven: 'En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem [geschreven] was' (Lc.24:27). Jezus komt hen tegemoet in hun somberheid en door Zijn spreken, het wijzen op de vervulling van het Woord. Door het openen van de Schriften worden hun harten brandende: 'En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op den weg, en als Hij ons de Schriften opende?' (Lc.24:32). Daarom wilden zij de vreem-

deling ook niet laten gaan: 'En zij dwongen Hem. En Hij ging in, om met hen te blijven. Blijf met ons; want het is bij de avond, en de dag is gedaald' (Lc.24:29). Als ze binnen zijn neemt Jezus brood, zegent het, breekt het en

van de Schrift en de werking van de Heilige Geest brandden hun harten, zodat ze weer enthousiast teruggingen naar Jeruzalem. 'En zij, opstaande ter zelfder ure, keerden weder naar Jeruzalem, en vonden de elven samenver-

gaf het hun: 'En het geschiedde, als Hij met hen aanzat, nam Hij het brood, en zegende het, en als Hij het gebroken had, gaf Hij het hun' (Lc.24:30). Ze merken, ze komen te weten, ze begrijpen dat het Jezus, de Gekruisigde en Opgestane is bij het breken van het brood: '...hoe Hij hun bekend was geworden in het breken van het brood' (Lc.24:35). Doordat Jezus bij hen kwam en mede op weg ging, door de uitleg van en het daardoor zien van de vervulling

gaderd, en die met hen waren; Welke zeiden: De Heere is waarlijk opgestaan, en is van Simon gezien' (Lc.24:33-34).

Terugkeer naar de kern

Ze keerden zich om op en van een weg die hen van het hart van Jeruzalem, de tempel van God en Zijn dienst, afbracht. De Heer vraagt ook van ons omkering op en van een weg als die ons van het hart van het Evangelie kan afbrengen. Omkeren

en terugkeren naar het hart van het Evangelie; omkeren en terugkeren naar de kern: de liefde. Door te volharden in het bidden, het Bijbellezen, het bezoeken van de Erediensten, in het vieren en nuttigen van het Heilig Avondmaal zal door Gods Geest het liefdesvuur op het altaar van ons hart weer, meer en meer, aangewakkerd worden. De sleutel om dit toe te laten, om dit in ons te laten werken is gebed. Jezus is altijd met ons onderweg, op welke plaats wij ook zijn. Waar wij zijn is de Heer. Wij zijn nooit alleen. De Heer hoort alles, ziet alles, weet alles. Hij peilt voortdurend ons hart. Onder alle omstandigheden is Hij erbij en schenkt, naar Zijn heilige wil, wat wij nodig hebben. Besef en weet dit: wat een troost. Hij, de Zoon van de levende God leert: 'Onderzoek de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen' (Jh.5:39). Onderzoeken is zoeken, naspeuren, een houding van ernstig zoeken, bereid zijn er moeite voor te doen, willen inspannen, tijd voor vrij maken, ervoor kiezen. Het onderzoeken van de Schriften die van Christus getuigen, het Bijbellezen en het bidden maakt ons bekend met Wie God is. In de Bijbel laat Jezus, de Bruidegom, zien, Wie Hij is. Het Bijbellezen en het bidden maakt ons niet alleen bekend met Wie God is. Het maakt ons ook bekend met de grote werken Gods, schenkt kracht en maakt blij. Broeders, zusters, jongeren, kinderen: lees elke dag in de Bijbel. Uit de schat

komen dan nieuwe en oude dingen tevoorschijn (Mt.13:52). In de Bijbel wijst Jezus Christus Zichzelf aan als de schat. 'In Jezus zijn al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen' (Kol.2:3). In Jezus is dus alles verborgen. In Wie Christus is en wat Christus wil schenken ligt de schat verborgen. Het zijn verborgen schatten, verborgen rijkdommen: 'En Ik zal u geven de schatten, die in de duisternissen zijn, en de verborgene rijkdommen; opdat gij moogt weten, dat Ik de Heere ben, Die u bij uw naam roept, de God van Israël' (Js.45:33). In de Bijbel lezen wij van de schatten die voor ons in Hem zijn weggelegd en worden wij uitgenodigd op zoek te gaan naar de schatten die in Hem, Christus, verborgen zijn. Het is niet buiten Christus te vinden en slechts toegankelijk en ten volle te doorgronden, voor wie met Christus verbonden is. Dit zal niet tevergeefs zijn, het zal in elk opzicht onze verwachtingen overtreffen.

Vol van verlangen?

In Psalm 119 (vs.130) lezen we: 'Als Uw Woorden opengaan, is er licht en inzicht voor de eenvoudigen'. De betekenis hiervan is: als ik de Bijbel lees luister ik naar het Woord met mijn hart: schitterend zullen de Woorden zich openen. Schitterend gaat het Woord open; Jezus is het Woord: 'Het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader),

vol van genade en waarheid. En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade' (Jh.1:14 en 16). Dus schitterend laat Jezus in en vanuit de Bijbel, het Woord zien. Wie Hij is. Hoe schitterend zal het zijn om het Woord, de Bruidegom Jezus Christus dan dus te mogen zien van aangezicht tot aangezicht. Wat een verlangen zou dat bij ons teweeg moeten brengen naar de Bruidegom, naar de dag van de bruiloft van het Lam. Wat een vreugde, wat een blijdschap, wat een dag zal dat zijn. Het horen van het Woord van God, het lezen van de Bijbel, de verkondiging van het Evangelie moet als het ware vonken doen overspringen zodat we weer vurig worden: brandende harten, vurigheid van geest. Het hart van de bruid, in liefde brandende voor de Bruidegom, Christus,

Zijn Woord en Zijn werk. Hoe is dat bij mij, wat ziet de Heer als Hij mij ziet? Is mijn hart brandende voor de Heer; brandende voor Zijn werk? Brandt in mijn hart een vuur van ijver om de Heer te volgen, waar Hij ook met mij heen gaat? Is mijn hart brandende van verlangen om Hem te ontmoeten en te zien van aangezicht tot aangezicht? Bij het breken van het Brood begrijpen de Emmaüs-gangers dat het Jezus, de Gekruisigde en Opgestane is. Dit is een heenwijzing naar het breken van het brood bij de instelling van het Heilig Avondmaal. Het brood, dat in de kerk van Christus gebroken wordt, is werkelijk en waarachtig de gemeenschap van Zijn lichaam waaruit het leven is uitgegoten op het kruis, maar waarin nu het uit de doden opgewekte, als het opgestane en verheerlijkte lichaam, het eeu-

wige leven woont. De drinkbeker, die in de kerk van Christus wordt gezegend, is werkelijk en waarachtig de gemeenschap met Zijn bloed. De kelk des heils. 'De drinkbeker der dankzegging, die wij dankzeggende zegenen, is die niet een gemeenschap des bloeds van Christus? Het brood, dat wij breken, is dat niet een gemeenschap des lichaams van Christus?' (1Kor.10:16).

Totdat Hij komt

En zo vaak als we dit brood eten en deze drinkbeker drinken, hebben we de dood van de Heer verkondigd, totdat Hij komt (1Kor.11:26). En nu is die komst nabij. Maar voor Hij u tot Zich neemt, opdat gij zijt waar Hij is (Jh.17:24), wil Hij Zelf in hoger gemeenschap

met u Heilig Avondmaal houden, hier nog op aarde in deze laatste tijd, voordat u geroepen wordt tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam: 'En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods' (Opb.19:9). Aan de Emmaüs-gangers was Jezus bekend geworden in het breken van het brood (Lc.24:35). Er staat geschreven dat wij de Heer ten volle zullen kennen zoals wij nu door Hem gekend zijn (1Kor.13:12). Deze belofte gaat in vervulling bij het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Laten we met brandende harten voorwaarts gaan naar deze dag en een toekomst vol van hoop. Maran-atha. •

Goede Vrijdag 2025

F. Brust

Apostel Johannes vermeldt vele feiten die door de andere schrijvers minder werden medegedeeld en daarmee wijkt hij af van die wijze van schrijven. Hij bepaalde zich bij het lijden van Christus en Johannes herhaalt wat tevoren reeds door de profeten is voorzegt en weidt er nog aanmerkelijk over uit, als één die meelijdt met de Gekruisigde.

Dit terwijl anderen meer schrijven over de natuurlijke zaken en gebeurtenissen. Er zijn vele stellingen geponeerd omtrent de dood en de kruisiging van Christus door de Schriftgeleerden en veroordeling door o.a. Kajafas, de overste en landvoogd Pontius Pilatus. Apostel Johannes geeft weer, tegen alle valse opmerkingen, wat hij heeft gezien en

wat de Schriften reeds voorzegd hadden: 'En die het gezien heeft, die heeft het getuigd, en zijn getuigenis is waarachtig; en hij weet, dat hij zegt, hetgeen waar is, opdat ook gij geloven moogt. Want deze dingen zijn geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been van Hem zal verbroken worden. En wederom zegt een andere Schrift: Zij zullen zien, in Welken zij gestoken hebben'

den, gelijk zij geleerd waren. En dit woord is verbreid geworden bij de Joden tot op den huidigen dag' (vs.15). Hier beschrijft Johannes, zonder zijn naam te noemen, wat hij gezien heeft. Hij wil daarmee de leugens ontkrachten, maar alle eer te geven aan de Vader. Deze heeft alles op een bijzondere wijze gewerkt. Hij heeft het als aanwezige met eigen ogen ervaren en gezien. Hij,

(Jh.19:35-37). Hij neemt stelling tegen alle verhalen in, waarbij zelfs de overpriesters schuldig waren door de mensen verkeerd te informeren zoals we lezen in het Evangelie naar Matthéüs (hst. 28:13-15). Hier lezen we onder meer: 'En zeiden [de overpriesters]: Zegt: Zijn discipelen zijn des nachts gekomen, en hebben Hem gestolen, als wij sliepen' (vs. 13) en 'En zij [de wachten], het geld genomen hebbende, de-

Johannes, die de liefde van de Here Jezus heeft ervaren en Hem liefhad. De Here Jezus vertrouwde hem zelfs Zijn moeder toe en hij kreeg de opdracht haar te onderhouden na Zijn sterven. De Evangelieschrijvers vermelden deze zaken niet. Zij vermelden andere zaken, zoals het scheuren van het voorhang en de duisternis. Zij wenden hun ogen als het ware af van de lijdende Christus maar zien meer naar de natuur-

lijke zaken. Johannes lijdt in zijn ziel en hart ten diepste mee met het lijden van zijn Vriend.

Onderwijzing door de Schrift

We vinden in de Bijbel hoe de Heere door openbaringen het volk wil onderwijzen van al datgene wat zal en moet geschieden zodat de mens nooit de waarheid van de Heere kan loochenen. Hij maakt het tevoren bekend als Zijn bemoeienis met de mens. 'Van nu zeg Ik het ulieden, eer het geschied is, opdat, wanneer het geschied zal zijn, gij geloven moogt, dat Ik het ben' (Jh.13:19). Tot in het diepste van de waarheid Gods komt uit zoals vroeger door de profeten is voorzegd, of profetisch is vermeld als onderwijs voor later als alles voltrokken is. We denken aan de gebeurtenissen rondom het kruis wat reeds voorheen gesproken is: 'De krijgsknechten dan, als zij Jezus gekruist hadden, namen Zijn klederen, (en maakten vier delen, voor elke krijgsknecht een deel) en de rok. De rok nu was zonder naad, van boven af geheel geweven. Zij dan zeiden tot elkan-

der: Laat ons die niet scheuren, maar laat ons daarover loten, van wie die zijn zal; opdat de Schrift vervuld worde, die zegt: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld, en over Mijn kleding hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de krijgsknechten gedaan' (Jh.19:23-24). Hier gaat in vervulling wat door David op profetische wijze is beschreven: 'Zij delen mijn klederen onder zich, en werpen het lot over mijn

Voorzeggingen worden bewaarheid

Het was gebruik om de benen te breken als gehangenen nog niet gestorven waren, zodat de dood sneller kon intreden. Doch bij de Christus mocht dit niet, want er staat geschreven: 'Want deze dingen zijn geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been van Hem zal verbroken worden' (Jh.19:36). 'De krijgsknechten dan kwamen, en braken wel de benen van de eerste, en van de

andere, die met Hem gekruist was; Maar komende tot Jezus, als zij zagen, dat Hij nu gestorven was, zo braken zij Zijn benen niet' (Jh.19:32-33). Ook in de Psalmen lezen wij hierover: 'Hij bewaart al zijn beenderen; niet een van die wordt gebroken. De boosheid zal de goddeloze doden; en die de rechtvaardige haten, zullen schuldig verklaard worden' (Ps.34:21-22). Wel wordt de zijde van de Heer doorstoken: 'Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit' (Jh.19:34). Het zal hen in de toekomst tot een teken en oordeel zijn. Dan zal duidelijk worden wat zij Hem hebben aangedaan. Dat zij de Zone Gods overgegeven hebben aan de grillen van de Schriftgeleerden en hogepriester. Door de eeuwen heen zal het een onuitwisbaar teken blijken te zijn. Zij dachten dat deze wijze van veroordeling hun status zou bevestigen en Gode een dienst te bewijzen om deze, in hun ogen godslasteraar, te veroordelen tot de dood. Het zou hun leven lang aan blijven kleven om te blijven herinneren wat ze hadden gedaan. Maar over de situatie die nog in de toekomst ligt is geschreven: 'Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enige zoon; zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene' (Zch.12:10) en 'De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is;

maar wee die mens, door welke de Zoon des mensen verraden wordt; het ware hem goed, zo die mens niet geboren was geweest' (Mt.26:24). Judas was een instrument in de handen van Schriftgeleerden geweest. Zijn hebzucht werd zijn val, die altijd zou blijven bestaan. Het was reeds voorzeggd en aangeduid bij het breken van het brood, wie het zou zijn. 'Als zij aten, nam Jezus het brood, gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het de discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. Hij nam de drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hen dien, zeggende: Drinkt allen daaruit; Want dat is Mijn bloed, het bloed van het Nieuwe Testament, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden' (Mt.26:26-28).

Uit Hem, door Hem, tot Hem

Hoe wonderlijk zijn de werken van de Heere en wat Hij volbrengt tot behoud van het volk, door dat volkomen Offer te brengen. Vanwege het feit dat de volkomen reine Zoon van God zich vrijwillig heeft laten offeren en daarmee de macht van de satan heeft gebroken (Jh.10:17). We kunnen niet zonder Hem tot eeuwig leven komen. Door Hem en vanuit Hem is het eeuwig leven geschonken. Het offer van Christus, de Zone Gods was daarvoor nodig om tot volkomen verzoening te komen. Dat is de boodschap, die we alleen maar kunnen verstaan als we werkelijk onze ogen op Hem slaan en beseffen wat Hij voor ons heeft aangebracht. •

Ooggetuigen

R.L. Scholtus

De Heer is waarlijk opgestaan! Dat is het wereldnieuws van Pasen. Overal op de wereld wordt dit nieuwsbericht in deze tijd gebracht. En het is ook een grote gebeurtenis. Stel dat zo iets vandaag de dag zou gebeuren. Iemand is overleden en staat na drie dagen weer op, is weer levend. Dat zouden we toch niet kunnen bevatten? Het is zo moeilijk te begrijpen omdat geen van ons het ooit heeft meegemaakt. Het verhaal van Pasen is voor ons zó onvoorstelbaar, dat velen het niet kunnen geloven. Behalve dat we het nooit hebben meegemaakt, is het ook nog eens meer dan tweeduizend jaar geleden gebeurd. In de wereld van nu gebeuren ook zaken die moeilijk te bevatten zijn. Velen van u zullen zich het wereldnieuws van 11 september 2001 herinneren. Als u dat bewust heeft meegemaakt zat u waarschijnlijk met afgrijzen naar de televisie te staren. Twee vliegtuigen vol mensen, die tegen de enorme torens in New York vlogen en die uiteindelijk lieten instorten. Ook dat was wereldnieuws dat bijna niemand kon bevatten. Dagenlang was er nauwelijks nog iets anders in het nieuws. De ene na de andere verslaggever stond in de buurt van het rampgebied om ons te informeren over wat er allemaal gaande was. Heel veel oogge-

tuigen vertelden wat ze hadden meegemaakt. Als er in deze tijd zo iets gebeurt hebben we er beelden van. De aanslagen van 11 september konden we bijna live zien gebeuren. Dus we moesten het wel geloven, want we waren er als het ware zelf bij. De opstanding van Jezus is ruim tweeduizend jaar geleden gebeurd en opgeschreven. We hebben er geen beelden van. Dat maakt het voor de mens dan ook moeilijker om te geloven dat het echt gebeurd is. Geloven, het woord zegt het al. Maar: er waren wel ooggetuigen. Ooggetuigen, die ons vertellen wat er op Paasmorgen is gebeurd en wat dat voor ons betekent.

De Schrift getuigt

Als we het Evangelie m.b.t. Pasen lezen zoals Johannes het heeft opgeschreven in het 20e hoofdstuk, verschijnt al in vers 1 de eerste ooggetuige. Het is Maria Magdaléna. Deze Maria, ook wel Maria van Magdala genoemd, gaat op de eerste dag van de week, dus op zondag, naar het graf van Jezus. In de Evangelien lezen we dat Maria Zijn lichaam wilde gaan zalven (Mc.16:1). Maar als ze bij het graf komt, is de grote ronde steen die de ingang van het graf afsloot, weggenomen. Maria ontdekt dat het lichaam van Jezus er niet meer is. Ze haast zich om

het Petrus en Johannes te vertellen: 'Zij hebben de Heere weggenomen uit het graf, en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben' (Jh.20:2b). Petrus en Johannes gaan haastig met haar mee en worden zo ook ooggetuigen. Als je ooggetuige bent, dan zie je wat er gebeurt. Het Evangelie heeft het hier ook drie keer over 'zien'. Johannes arriveert als eerste. Hij kijkt wel naar binnen, ziet de doeken liggen waar de Heer in was gewikkeld, maar gaat niet naar binnen. Dus hij ziet het, hij neemt het gewoon waar. Petrus gaat wél naar binnen en gaat wat verder op onderzoek uit. En hij doet een bijzondere ontdekking. Hij ziet écht iets. We lezen in vers 7: 'En de zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij de doeken liggen, maar in het bijzonder in een andere plaats samengerold'. Als we dat zo lezen, zouden we kunnen denken dat die doek opgerold of opgevouwen opzij was gelegd. Maar vanuit de grondtekst gere-deneerd kan dat niet zo geweest zijn. Zo'n zweetdoek werd om het hoofd van een dode gewikkeld, en was doordrenkt van specerijen. En daardoor bleven de delen van de doek als het ware aan elkaar plakken en kon zo samengerold worden. Johannes begrijpt als ooggetuige wat er gebeurd moet zijn. Het lichaam van de Heer is niet weggehaald, de Heer is opgestaan! Nu hij het ziet, gelooft hij het (Jh.20:8). Het zien wordt echt doorzien. Wat opvalt is dat het best even duurde totdat het, laten we zeggen, echt Pasen werd in de harten van de (eerste) ooggetui-

gen. Ze hebben drie dagen daarvoor onderaan het kruis gestaan. Het verdriet was enorm. Maar de Heer had drie keer heel duidelijk gezegd dat Hij moest lijden, sterven en na drie dagen weer zou opstaan (Mt.16:21, 17: 22-23, 20:18-19). Maar niet alle woorden werden door hen begrepen (Lc.9:45). Daarom konden ze zich er maar heel moeilijk aan overgeven. Zelfs als er, behalve de voorzeggingen, ook aanwijzingen komen. Allereerst de steen die van het graf weg is en het graf dat leeg is. Maar Maria legde dat direct al op een menselijke manier uit: 'Zij hebben de Heere weggenomen'. En nu de doeken. Het duurt tamelijk lang voordat de leerlingen tot een echt Paasgeloof komen. Bij Johannes zagen we dit geloof als het ware ontstaan in drie stappen: hij zag het, hij onderzocht nog eens goed wat hij precies zag en daarna begreep hij het en geloofde. Dan staat er dat de discipelen naar huis gingen. Het lijkt gewoon zo'n praktische mededeling. Einde van dit hoofdstuk. Ze gingen naar huis. Maar als we hier iets meer over nadenken, zegt het ons toch veel. Als ze nu echt ten diepste overtuigd waren geweest dat Jezus was opgestaan, zouden ze dan naar huis zijn gegaan en daar maar rustig afwachten wat er verder zou gebeuren? Zou Johannes dan niet tegen Petrus gezegd hebben: 'Nu zie ik het! Weet je nog wat Jezus gezegd heeft? Hij heeft het toch meerdere keren tegen ons gezegd? Hij is opgestaan, Hij leeft! Laten we Hem gaan zoeken'. Maar dat zegt hij niet. Ze gaan

gewoon naar huis. Dus hij gelooft, maar nog niet met volle overtuiging. De volle overgave is er nog niet.

Hoop en vertrouwen

Maar het zaadje van hoop is wel in hem geplant. Ze konden het eerst niet bevatten. Maar nu ze al die aanwijzingen hebben gezien, begint het te komen. Herkennen

te komen. God is geduldig met Zijn discipelen. 'Want zij wisten nog de Schrift niet' (Jh.20:9a) schrijft Johannes. Waarom zegt hij dat? Omdat hij kennelijk wil zeggen: 'Kijk, bij ons kwam het niet binnen, omdat we steeds dachten en tegen elkaar zeiden: 'maar het kan toch niet waar zijn?'. Het kan toch niet dat Jezus aan het kruis zal sterven en dat Hij daarna zal

wij onszelf wellicht een beetje in Johannes? We hebben gezien hoeveel stapjes er kunnen zitten tussen niet geloven en met volle overtuiging geloven en verkondigen dat de Heer voor ons is gestorven en waarlijk is opgestaan. Uiteindelijk komt het met de discipelen zover. Bij alle aanwijzingen die ze hadden, was er nog iets nodig om tot die volle overtuiging

opstaan? Het wilde er niet in. De Woorden van God gingen aan hen voorbij. Het drong allemaal niet tot ze door. Maar nu hebben de aanwijzingen hen aan het denken gezet en wat ze vervolgens nodig hadden is dat de Here Jezus nog diezelfde avond aan hen verscheen. Het is goed om onszelf eens af te vragen waar we zelf staan met ons geloof. Als we ons

eens vergelijken met Johannes. Hij was ooggetuige. Hij was er heel dichtbij. Zoals wij er, via camera's, vaak ook als het ware bij zijn als er wereldnieuws is. Als we erbij zijn geweest, is het minder moeilijk om met volle overtuiging te geloven en het anderen te vertellen. Johannes was erbij, maar had toch aanwijzingen nodig. Hoeveel aanwijzingen hebben wij nodig? Of kennen wij ook de Schrift nog niet? Lezen wij het allemaal wel, maar dringt het niet genoeg tot ons door? Wat hebben wij nodig? Hoe wordt het voor ons echt Pasen? Pasen betekent dat Jezus de dood heeft overwonnen. Hij bevrijdde ons van onze overtredingen door Zich vrijwillig te laten vastnagelen aan het kruis. In Colossenzen 2 (vs. 12-14) lezen wij hierover: 'Zijnde met Hem begraven in de doop, in welke gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, toen gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid

uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft dat uit het midden weggenomen, het aan het kruis genageld hebbende'.

Een nieuw begin

En nu met Zijn opstanding is de macht en de vloek ervan gebroken. Het is Pasen geworden, een nieuwe dag is aangebroken. Een nieuw begin. Het antwoord op de vraag wat wij nodig hebben om tot een volle geloofsovertuiging te komen is de Heilige Geest. Door de Heilige Geest verstonden zij de Schriften. Pasen brengt hoop. Pasen brengt een nieuw leven. Laten wij ook ooggetuigen zijn. Ooggetuigen, die door de Heilige Geest in volle overtuiging het goede nieuws van het Evangelie van Pasen verkondigen als de gelegenheid zich voordoet. •

Giften Diaconaat Benjamin

De omstandigheden bij onze broeders en zusters in Benjamin zijn onverminderd slecht. De behoefte aan allerlei zaken die bij ons gebruikelijk zijn blijft dringend aanwezig. Denk aan medicijnen, scholing etc. Vanuit Juda ondersteunen wij in financiële zin onze broeders en zusters periodiek. Wilt u als u een bijdrage doet s.v.p. rekeningnummer NL51ABNA0882856200 gebruiken t.n.v. Diaconaat Benjamin. Ook kunt u gebruik van een 'tikkie' als hierbij afgebeeld.

Bij voorbaat onze hartelijke dank voor uw medewerking namens onze broeders en zusters.

Verootmoediging

R.C. Boekhout

Met een zekere regelmaat komen we het woord 'verootmoedigen' of 'verootmoediging' tegen. Een woord dat niet meer zo heel veel meer gebruikt wordt. Het komt in met name kerkelijke kringen echter nog wel voor. Achter dit woord gaat een specifieke betekenis schuil, maar op hetzelfde moment ook een grote belofte. Als we naar de betekenis van dit woord zoeken komen we op onderdanigheid, vernederen, een nederige plaats innemen. Het is een houding die zich kenmerkt door weinig voor zichzelf te eisen, zichzelf niet op de voorgrond te plaatsen en afkeer van gebruik van macht of aanvaarden, laat staan opeisen, van eer. Nederbuigen of neerliggen voor Gods aangezicht is dan wel een sprekende omzetting die we ook nog zullen tegenkomen in de teksten hieronder. In de Bijbel komen we situaties tegen die tegenover ootmoed staan. Zo komt Faraö naar voren als een man die hardnekkig weigerde zich te verootmoedigen. Tenslotte bekleedde hij als vorst van het toenmalige wereldrijk Egypte een zeer hoge en belangrijke positie. Voor wie zou hij moeten buigen? Er staat geschreven: 'Zo gingen Mozes en Aäron tot Faraö, en zeiden tot hem: Zo zegt de Heere, de God der Hebreëen: Hoe lang weigert gij u voor Mijn aangezicht te verootmoedigen?

Laat Mijn volk trekken, dat zij Mij dienen' (Éx.10:3). Hierbij werd de Faraö de achtste plaag aangezegd. Ook koning Zedekia liet de menselijke natuur overheersen: 'Een en twintig jaren was Zedekia oud, toen hij koning werd, en regeerde elf jaren te Jeruzalem. En hij deed wat kwaad was in de ogen van de Heere, zijn God; hij verootmoedigde zich niet voor het aangezicht van de profeet Jeremia, die uit de mond des Heeren sprak' (2Kr.36:11-12). Verder in de Bijbel zien we dat de Heer het volk Israël 40 jaar door de woestijn leidde 'opdat Hij u verootmoedigde, om u te beproeven, om te weten, wat in uw hart was, of gij Zijn geboden zoudt houden, of niet' (Dt.8:2b). Hier is sprake van een beproeving met een duidelijk doel: wat was er in het hart en zou het volk zich aan de geboden houden? Deze vraag is ook nu nog van belang. Het is de Heer Zelf Die dat de Zijnen onderwijst: 'Die Mijn geboden heeft, en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft' (Jh.14:21a).

Leren van het leven

Tegenover ootmoed staat hovaardigheid. Hovaardig is afgeleid van het woord 'hovaert' of 'hovaerde' en betekent verwaand, hoogmoedig, arrogant. In Spreuken 11 (vs. 2) wordt al gewaarschuwd: 'Als de hovaardigheid komt, zal de schande ook komen; maar met

de ootmoedigen is wijsheid'. We mogen leren dat als er sprake is van verootmoediging of ootmoedrijke zegen zal nederdalen. Hier wordt wijsheid genoemd, maar bijv. ook de belofte van de Heer om uit de hemel te horen (2Kr.7:14). In de Bijbel lezen we dat Gods weldaden dankbaarheid behoeven. De Heer is met het oude volk Israël een bijzondere weg gegaan bij de verlossing uit Egypte. In Deuteronomium 8 lezen we: 'Wacht u, dat gij de Heere, uw God, niet vergeet, dat gij niet zoudt houden Zijn geboden, en Zijn rechten, en Zijn inzettingen, die ik u heden gebied' (vs.11). Mozes herinnert het volk eraan dat de Heer Zijn volk veertig jaar in de woestijn heeft geleid om het te verootmoedigen en op de proef te stellen. Het volk leed honger, maar zij kregen wel voedsel in de woestijn. Ondanks het feit dat de reis 40 jaar duurde waren de kleding en de schoenen niet versleten (Dt.29:5). Aansluitend weer de oproep tot een passende houding én de belofte van God aan de Zijnen: 'Bekent dan in uw hart, dat de Heere, uw God, u kastijdt, zoals een man zijn zoon kastijdt. En houdt de geboden van de Heere, uw God, om in Zijn wegen te wandelen, en om Hem te vrezen. Want de Heere, uw God, brengt u in een goed land, een land van waterbeken, fonteinen en diepten, die in dalen en in bergen ontspringen' (Dt.8:5-7). Zo was de periode in Egypte een leerschool voor de kinderen Gods, maar ook de periode daarna. Men was in Egypte getuige geweest van de grote daden Gods om het volk uit te leiden. Aansluitend de bijzondere

zegeningen in de woestijn. Elke keer opnieuw moest het volk leren en op de proef gesteld worden om te weten wat er in de harten leefde. Maar men ondervond ook rijke zegen als men de Heer diende op een wijze zoals Hij van hen vroeg. Zijn trouw, liefde, genade en barmhartigheid komen steeds weer naar voren. Het is ons allen bekend dat de Heer een Kenner der harten en een Proever der nieren is. Hij weet wat wij meedragen, denken en voelen. Dat betekent ook dat wij niets voor Hem verborgen kunnen houden. Dat onze gedachten gezien en onze woorden in de hemel der hemelen gehoord (o.a. Ps.10:17) worden, vinden we ook terug bij de ontmoeting tussen Daniël en een engel die door God gezonden is. De engel spreekt in een visioen tot Daniël: 'Toen zeide Hij tot mij: Vrees niet, Daniël! want van de eerste dag aan, dat gij uw hart begaaft, om te verstaan en om uzelf te verootmoedigen, voor het aangezicht van

uw God, zijn uw woorden gehoord, en om uw woorden ben ik gekomen' (Dn.10:12). '... om uw woorden wil ben ik gekomen' is toch een geweldige verhoring en rijke zegen voor Daniël?

Hoe te handelen

De profeet Micha refereert aan de grote werken Gods met Zijn oude volk. Maar ook geeft deze profeet aan wat dan wel de weg is: 'Hij heeft u bekend gemaakt, o mens! wat goed is; en wat eist de Heere van u, dan recht te doen, en weldadigheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God?' (Mi.6:8). Zoals de Heer tot het oude volk Israël sprak, spreekt Hij door Zijn Woord ook nog tot ons: 'En gij in uw hart zegt: Mijn kracht, en de sterkte van mijn hand heeft mij dit vermogen verkregen. Maar gij zult gedenken de Heere, uw God, dat Hij het is, Die u kracht geeft om vermogen te verkrijgen; opdat Hij Zijn verbond bevestige, dat Hij aan

uw vaders gezwoeren heeft, gelijk het te dezen dage is' (Dt.8:17-18). In de belijdenis van zonden en schulden komen wij ook de verootmoediging tegen. Want zo wordt in het gebed gesproken: 'Wij, onwaardigen, buigen ons met ootmoed en berouw....'. Los van de dagelijkse gebeden is er dus een vast moment in de Eredienst dat wij in een dergelijke houding tot Hem mogen gaan, pleitende op het Offer van het verbroken lichaam en het vergoten bloed van onze Heer en Heiland. Hij onderwees de Zijnen met de voetwassing (Jh.13:1-17) dat Hij Zich als een slaaf wilde opstellen (vgl. 1Sm.25:41). Immers, in die tijd werden (gelet op het stof en zand waarmee de blote voeten bedekt waren) bij binnenkomst van een ruimte de voeten gewassen. Dit gebeurde bij degenen die een goede positie hadden door een slaaf. Zo wilde de Heer Zich verlagen en Zich dienstbaar opstellen. De verootmoediging is geen eenmalige handeling. Het is niet iets wat je één keer per week 'even doet'. Het is gedrag dat zich niet kenmerkt door twist, ijdelheid en hoogmoed. Het is, zoals in Colossensen 3:12 geschreven, een altijd naar voren komende houding en kenmerkend gedrag van barmhartigheid (hulpverlenend), goedertierenheid (goedheid/getrouwheid/weldadigheid), ootmoedigheid, zachtmoedigheid en lankmoedigheid (geduldig/volhardend), elkander verdragende in liefde (Éf.4:2). Dat dit als het uit onszelf moet komen geen eenvoudige taak is weten wij allen. Daarom de vraag en bede of de Heer dit duurzaam in ons allen wil bewerken. •

Uitgeverij de Kandelaar

De redactie

Op 3 februari presenteerde onze Uitgeverij de Kandelaar zich opnieuw tijdens de voorjaarsbeurs van de BCB. Dit is de brancheorganisatie voor christelijke boekhandels, uitgeverijen en distributeurs. Hierbij worden de nieuwste uitgaven getoond en wordt de

relatie onderhouden met boekhandelaars met een christelijke achtergrond.

De hierbij geplaatste foto geeft een indruk van de wijze waarop wij de Uitgeverij vertegenwoordigen. •

Vooraankondiging Juda-dag 2025

Aan de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland

Dit jaar zal er opnieuw een Juda-dag worden georganiseerd en wel op 14 juni a.s. Het onderwerp van de dag is de vraag die de Heer Jezus Christus als Bruidegom stelt aan Zijn bruidskinderen:

'Ik vraag aan u: zijt gij bereid op Mijn komst?'

De bijeenkomst wordt op 14 juni gehouden in wijkgemeente De Rank, Lupinestraat 11, 3434 HA Nieuwegein. De aanvang is om 10.00 uur terwijl de zaal open is vanaf 09.00 uur. De dag wordt afgesloten met een Eredienst. U wordt verzocht voor 9 juni aan de bediening door te geven met hoeveel personen u aanwezig zult zijn.

Gemeentelijke gebeurtenissen in 2024

Gemeente Amersfoort

21-01-2024	Heilige Verzegeling	Olivia Buijtenhuis, dochter van br. S. Buijtenhuis en zr. J.H. Buijtenhuis - van de Pol
21-01-2024	Heilige Verzegeling	Milou van Ruissen, dochter van hr. W. van Ruissen en zr. F. van Ruissen - van de Poll
18-08-2024	Heilige Verzegeling	Beau van den Born, dochter van br. J. van den Born en zr. A. van den Born - Doppenberg
01-12-2024	Wijding	Br. S. Buijtenhuis tot diaken in de gemeente Amersfoort

Gemeente Utrecht

26-05-2024	Huwelijkszegen	Br. T. van Zaanen en zr. L. van Zaanen - van Dranen (50 jaar)
------------	----------------	--

In de gemeente Wageningen t.b.v. de stam Issaschar

10-02-2024	Heilige Wijding	Wijding van br. herder A.R. Klessinger tot apostel voor de stam Issaschar
------------	-----------------	--

Het Hooglied van Sálomo

In deze uitgave brengen wij het boekje 'Het Hooglied van Sálomo' van wijlen apostel F.W. Schwartz nader onder de aandacht. Het Hooglied, het lied der liederen, handelt over de liefde tussen een bruidegom en een bruid. Als wij ons verdiepen in de tekst, dan zien wij veel meer dan een waarneembare liefde tussen een bruidegom en een bruid.

De lezer mag de openbaring van de zuiverste liefde van de Bruidegom Jezus Christus tot Zijn bruid, de gemeente, ervaren en andersom. Het, in biddend opzien, zoeken naar de zuiverste liefdeband met Christus verrijkt en verdiept het geloofsleven van iedere

gelovige en de christelijke gemeente. Het brengt zowel de persoonlijke gelovige als de christelijke gemeente dichter bij de Heer. Dit boek helpt de lezer(s) bij deze zoektocht. Het boek geeft vers voor vers een verklaring bij het Bijbelboek 'Het Hooglied van Sálomo' en nodigt uit tot (verdere) Bijbelstudie, zowel persoonlijk als in groepsverband.

'Wat zou die zuiverste of uitnemende liefde voor u kunnen betekenen?'

Aan het einde van elk hoofdstuk zijn er vragen opgesteld die bijv. de leidraad kunnen vormen voor verdere gesprekken. Deze en aanvullende vragen worden ook gesteld op de website van Uitgeverij de Kandelaar (<https://uitgeverijdekandelaar.nl>). Via deze website kunt u ook zelf vragen doorgeven, waarvoor wij u van harte uitnodigen.

*Het boekje is te bestellen bij Uitgeverij de Kandelaar en de christelijke boekhandel.
Het ISBN-nummer is 9789080725966 en de prijs bedraagt € 12,85.*

Hersteld Apostolische Zendingkerk

www.hazknederland.org

Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem